

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010170
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5818010170.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.07.2023 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. E. XXX, D. C., ženatý, na slobode, predavač,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 28.05.2017 v čase okolo 13:30 hod. v C., C. F. Brehy na ulici Severnej fyzicky napadol G. H., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že ho opakovane zovretou päsťou udieral do oblasti ľavej ruky, do temena hlavy, ľavého boka a ľavého ucha, pričom G. H. následne prepadol na lavičke, čím mu spôsobil pomliaždenie temeno záhlavovej oblasti vľavo, pomliaždenie krku vľavo, pomliaždenie a podkožný krvný výron hrudníka vľavo s odreninou kože, zlomeninu X. rebra vľavo, pomliaždenie a odreninu kože lakťa vľavo, pomliaždenie ľavej ruky, s adekvátnou dĺžkou doby liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 33 dní,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na ust. § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., F. XXX/XX, škodu vo výške 1.185,60 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 11.05.2018 na A. B. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nechcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Vo svojej výpovedi uviedol, že si pamätá, že bola nedeľa s tým, že bol doma. Ležal na pohovke keď mu manželka povedala, že im niekto nabúral do auta. Najskôr sa pozrel z okna a videl, že má rozbitý celý bok. Na to sa obliekol, zišiel dolu, kde mu sused pán I. povedal, že nejaký chalan na aute letel, buchol mu do auta a odišiel. On ho len videl ako na aute letel. Vyjadril sa, že prehľadal celé Námestovo. Bol sa pozrieť aj smerom na Jasenicu, ale nenašiel ho a tak prišiel domov zmierený s tým, že si to bude musieť platiť sám. Okolo jednej mu manželka povedala, že sa im motá nejaký chlap okolo auta, preto zbehol tam, pričom ten chalan vyzeral tak, že chce ujsť. Kričal za ním že stoj a ako zašiel za ich bytovku, bola tam lavička, na ktorej prepadol. Vyjadril sa, že on mu neurobil nič, iba ho zdvihol a posadil na ňu. Nevidel na ňom žiadne zranenia. Pýtal sa ho či sa to takto robí, kde samozrejme sa ho nepýtal kľudne, ale bol nahnevaný. On sa bál, že to bude musieť platiť sám, ani nevedel, že sa to dá preplatiť cez poisťku. Pôsobil na neho akoby bol pod vplyvom omamných látok. Následne si sadli do auta, spísali škodovú udalosť a on potom šiel domov. Potom šli s manželkou von. Keďže sa pre niečo musel vrátiť do bytu, tak ako zišiel dolu, stála tam suseda s nejakou pani, ktorej hovorila, že to bol on, ktorému nabúral auto. Tá pani povedala, že to bol jej syn. Ešte jej vysvetlil, keď sa ho pýtala kto bude hradíť škodu jej synovi, že on mu predsa nič neurobil, že to bol on, kto mu nabúral do auta s tým, že škoda na jeho aute sa bude hradíť zo zákonnej poisťky. Keďže mal pocit, že sa niečo zlé deje, pre istotu privolať hliadku polície. Tým vysvetlil čo sa deje, bol spísaný záznam, ale ani v tom zázname poškodený nehovoril nič o tom, že by ho mal napadnúť. Nevedel sa vyjadriť, kde bol po celý ten čas od momentu ako spísali spolu škodovú udalosť až do príchodu polície. Uviedol, že počas PN-ky nesedel doma, chodieval aj cez deň na aute a vracal sa domov až večer. Väčšinou ho stretol náhodne. Keď ho stretol pred Makytou, tak sa ho pýtal, že čo to má znamenať. Celý rozhovor si nahral na mobil, keď od neho pýtal 3.000,- eur a keď sa ho spýtal, že začo by mu mal platiť, tak sa ho opýtal, že koľko mu je ochotný dať. Ďalej sa vyjadril, že poškodený na tej lavičke prepadol, buchol sa o ňu a on ho len zdvihol a posadil na ňu. Ako utekal, tak akoby zakopol a letel smerom na lavičku, kde sa udrel o operadlo hrudníkom. Z tej lavičky potom spadol pred ňu, smerom nabok. Ten náraz poškodeného začal zboku z lavičky, potom spadol na operadlo a následne pred lavičku. Nevedel sa vyjadriť k tomu ako presne spadol pred tú lavičku, len predpokladá, že reflexne dal ruky pred seba tak ako padá trebárs dieťa. Uviedol, že nepozná osobu menom I. J.. Do bytu chodí len prespávať, keďže je až do večera v práci. V čase, keď stáli na parkovisku a on volal políciu, prišiel H. s otcom, zastali autom vedľa jeho a tak povedal, že ak je nejaký problém, tak nech sa to vyrieši vtedy, keď je tam polícia. Policajt povedal, že sa to dá vybaviť dvomi spôsobmi, buď mimo polície, alebo sa spíše záznam o nehode s tým, že H. povedal, že keďže ušiel, zoberú mu vodičák na pol roka a dostane pokutu 800,- eur. Na to ho začali prosiť, aby to takto nerobil a tak sa nechal obmäkčiť, keďže sú susedia.

Svedok poškodený G. H. navrhol, aby bola uložená obžalovanému povinnosť nahradiť mu spôsobenú škodu vo výške bodového hodnotenia znalca a ku skutku uviedol, že v ten deň bolo okolo obeda keď šiel autom a šuchol auto obžalovaného. V podstate je úplne jedno, že to auto stálo v protismere. Stalo sa to z dôvodu, že sa vyhýbal inému autu. Následne z miesta nehody odišiel. Je si vedomý toho, že sa dopustil chyby, ale asi za pol hodinu sa tam vrátil a dal mu za stierač lístok s jeho telefónnym číslom. Videla ho asi jeho žena, ktorá na neho zakričala, aby počkal pred vchodom. Čakal tam pár minút. Ani mu nestihol povedať prepáč, keď ne neho vybehol a začal ho biť päťami. On ustupoval dozadu až na tú lavičku. Bol dosť dezorientovaný. Potom keď prestal, tak šli do auta spísať škodovú udalosť. Následne šli každý domov. Keďže mal veľké bolesti, tak šiel na pohotovosť, kde ho odviezol otec. Jeho liečba prebiehala štandardne, bolela ho hlava, rebro, pľúca. Má nádor v hlave, nechodil von a v podstate som ležal. Okrem toho, že ho zbil obžalovaný, sa mu nič predtým ani potom nič nestalo. V ten deň sa ešte s obžalovaným stretol, keďže na neho zavola policajtov. V podstate ho zrejme chcel obviniť a nakoniec sa dohodli len na tej škodovej udalosti. Od lekára išiel hneď na políciu. Vyjadril sa, že hoci spadol na lavičku, z tohto zranenia nemal, keďže ten pád bol slabšej intenzity a nespôsobilo mu to žiadne zranenie. Nebol si istý či o tých zraneniach povedal aj tým policajtom, bol tam len jeden policajt, bol dezorientovaný, v ten deň skoro odpadol a okrem toho oni riešili škodovú udalosť, keďže to boli dopraváci. Vyjadril sa, že pozná osobu menom I. J., poznal ju aj predtým, ale len tak zbežne. Vedel kto to je a že býva tam kde on. Keďže

v tej bytovke býva 30 rokov, tak ľudí tam pozná. Počas toho ako ho obžalovaný bil, počul ako niekto kričí aby prestal, že bude volať políciu. Nevedel kto to kričí, ale po chvíli obžalovaný prestal s útokom.

Súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátora a obžalovaného čítal zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania, kde z výpovede svedkyne I. J. vyplynulo, že si na presný dátum udalosti nepamätá, len vie, že to bola nedeľa okolo 12:30 hod., keď bola na balkóne svojho bytu, odkiaľ zbadala mladého muža v šiltovke, ako chodí pomedzi bytovky. Zrazu na neho zakričala nejaká žena z vedľajšej bytovky, či to bol on, načo muž odpovedal, že áno. Následne si sadol na lavičku a čakal. Po chvíli ku nemu prišiel muž, o ktorom v čase výsluchu vedela, že sa volá B. a toho sediaceho muža začal udierať päšťami do ľavej strany tela. Udrel ho viackrát a ona začala na neho kričať, aby prestal, lebo zavolá políciu. Na to jej B. manželka zakričala, aby sa do toho nestarala. Znovu zakričala, že ide volať policajtov, vošla do bytu, políciu však nevolala a keď sa po chvíli vrátila na balkón, tak už na tom mieste nikto nebol. Na to jej niekto zazvonil pri dverách a keď otvorila vo dverách stál G. H., ktorý jej poďakoval za to, že na B. zavolala a on ho preto prestal biť. Až vtedy zistila, že ten mladý muž v šiltovke bol G. H..

Z výpovede svedkyne K. B. vyplynulo, že bola nedeľa, keď bola v kuchyni ich bytu, keď počula strašný náraz. Cez kuchynské okno videla, že majú nabúrané auto, ktoré bolo zaparkované pri bytovke. V tej chvíli nevidela nijaké iné auto, iba to ich. Zakričala na manžela, ktorý bol na druhej strane bytu, že im niekto nabúral do auta. Manžel sa šiel pozrieť cez kuchynské okno, kde v druhom okne bol sused I., ktorý povedal jej manželovi, aby šiel rýchlo von, lebo videl prefrčať to auto a že vodič bol asi pod vplyvom alkoholu. Na to šiel manžel hľadať toho vodiča a prišiel okolo 12:30 hod. až 13:00 hod s tým, že nikoho nenašiel. Medzitým bol na polícii, ale dopravnú nehodu nenahlasoval. Po nejakom čase, keď sa pozrela von kuchynským oknom, videla muža vo veku 25 - 30 rokov, ako sa motal okolo ich auta. Na hlave mal šiltovku. Toto povedala manželovi, ktorý šiel rýchlo von. Videla, že ako sa manžel blížil k G. H., tak tento sa rozbehol smerom k drevenej lavičke. Bežal tak, ako keby chcel utiecť. Vtedy H. prepadol na tej lavičke, alebo sa potkol a skončil na zemi. Manžel ho zo zeme zdvihol a pýtal sa ho, že prečo odišiel. H. hovoril niečo v tom zmysle, že sa zľakol, lebo bol v strese. Manželovi zakričala, že mu donesie kľúče od bytu a keď zišla dolu, tak obaja stáli pri vchode do bytovky. Následne si sadli do auta a išli spísať záznam o nehode. Potom prišiel jej manžel domov a povedal jej, že so H. sa dohodli, že spíšu škodovú udalosť a že on nebude nehodu nahlasovať na polícii a že to vyriešia škodovou udalosťou. Asi po dvoch hodinách šli do mesta a keď sa vrátili, tak stretli pani H. s pani B., ktorej mala H. povedať, že jej manžel mal ublížiť jej synovi a tento musel ísť na pohotovosť. To, že to mal byť pán B. jej mala povedať pani J.. B. vravela, že jej manžel to nebol a že oni ani také auto nemajú. Následne sa vyjadřila, že to bol A. B.. Potom pani B. odišla domov a pani H. povedala jej manželovi, že jej syn sa od tej nehody vrátil len pred chvíľkou a že išiel na pohotovosť. Manžel jej povedal čo sa stalo, a že nerozumie načo šiel na pohotovosť, lebo ak aj mal jej syn nejaké zranenie, tak to mohlo byť iba v súvislosti s tou dopravnou nehodou. Potom šiel jej manžel na políciu s tým, že chcel povedať, že údajne niekto na neho chce dať trestné oznámenie, lebo sa mu nepozdávalo to, že si G. H. začína vymýšľať. Keď sa šli neskôr opýtať na neho k H., tak im pani H. celá veselá povedala, že G. je v poriadku a že sa ešte nevrátil z pohotovosti. Následne šli s manželom do Trstenej, kde im sestrička na chirurgii neposkytla žiadne informácie, iba im povedala, že G. je v poriadku a išiel domov. Keď sa vrátili, tak manžel telefonicky na polícii nahlásil dopravnú nehodu. Keď prišiel nehodovkár, tak G. H. bol úplne v poriadku a spolu so svojou mamou uprosili jej manžela, aby sa dohodli na škodovej udalosti, nakoľko G. hrozila vysoká pokuta a odobratie vodičského oprávnenia. Manžel sa nechal obmäkčiť a súhlasil so spísaním škodovej udalosti. Následne sa rozišli. Potom, keď dal G. H. na jej manžela trestné oznámenie, ho tento viackrát hľadal doma, ale nenašiel ho. Potom ho náhodne stretol v Námestove pri Makyte a pýtal sa ho, že o čo mu ide. G. mu povedal, že ak jej manžel chce, aby mu nemusel platiť do konca života, aby mu dal 3.000,- eur a ak nie 3.000,- eur, bude mu stačiť aj 2.000,- eur. Vtedy mu jej manžel povedal, že to predsa on spôsobil dopravnú nehodu a bol pod vplyvom alkoholu.

Z výpovede svedka L. I. vyplynulo, že dátum udalosti si nepamätá, ale bolo to okolo 10:00 hod. až 12:00 hod, kedy sa nachádzal v kuchyni svojho bytu, kde cez otvorené okno počul náraz. Keď sa z okna pozrel, videl A. B., ako vybehol pred bytovku a povedal mu, že mu niekto nabúral do auta. Po určitom čase keď išiel od svojej mamy, tak videl B., ako sa rozprával pred bytovkou s nejakým mladým mužom. Ten muž, s ktorým sa B. rozprával, sa mu nezdal zranený.

Svedkyňa I. H. v prípravnom konaní vypovedala, že sa to stalo niekedy pred letom v roku 2017. Jej syn odišiel z domu a vrátil sa okolo 13:30 hod.. Keď prišiel, tak jej povedal, že sa mu zle dýcha a že ho

niekto zbil. Zľakla sa a telefonovala pani J., ktorá jej povedala, že ho zbil nejaký muž, ktorého meno nevedela. Taktiež jej povedala, že bol u nej G. a že sa jej poďakoval za to, že kričala na toho muža a on ho na základe jej kriku prestal biť. Následne šiel jej manžel so synom na lekárske ošetrenie do Trstenej a ona sa vyšla pred bytovku pozrieť na to nabúrané auto. Stála pred bytovkou, keď prišiel B. spolu s manželkou a ona sa ho opýtala, čo vyviedol jej syn. Povedal jej, že nič a že spíšu škodovú udalosť, za ktorú bude škodu platiť poisťovňa. Povedala mu, že počula, že mal jej syna zbiť a pani B. jej povedala, že mu dal zo dve alebo tri facky. Obom im povedala, že jej syn šiel na lekárske ošetrenie do Trstenej a šla domov. Uviedla, že pán B. prišiel párkrát za ňou domov a pýtal sa na synov stav.

Na hlavnom pojednávaní bolo prečítané aj odborné lekárske vyjadrenie č. 36/2017, zo záverov ktorého vyplynulo, že poškodený utrpel pomliaždenie temeno záhľavnej časti vľavo, pomliaždenie krku vľavo, pomliaždenie a podkožný krvný výron hrudníka vľavo s odreninou kože, zlomeninu X. rebra vľavo, pomliaždenie a odreninu kože lakťa vľavo a pomliaždenie ľavej ruky. Zranenia majú charakter tupých zranení a vznikli pôsobením priameho tupého násillia na poranené časti tela. Všetky zranenia mohli vzniknúť jedným alebo opakovaným úderom päšťou, kopnutím nohou, úderom lakťom, úderom kolenom, úderom tupým tvrdým predmetom bez ostrých hrán a výbežkov, ale taktiež pádom a narazením tej ktorej časti tela do tvrdého tupého predmetu, alebo na rovný tvrdý povrch. Mechanizmus vzniku poranení môže zodpovedať tvrdeniam poškodeného. Doba liečenia trvala odo dňa 28.05. do 30.06. 2017. Práceschopnosť mal vystavenú od 29.05. do 30.06.2017 a vzhľadom na charakter zranení, ich rozsahu a priebehu liečby boli obe tieto doby v tomto trvaní adekvátne.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného bol prečítaný znalecký posudok č. 27/2018 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, zo záverov ktorého vyplynulo, že poškodený netrpel v období skutku a ani v čase vyšetrovania vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Uvedomoval si a vedel posúdiť konanie - útok, ktorý bol voči nemu vedený. Poškodený chápe zmysel trestného konania. Je schopný správne a úplne vnímať prežitú udalosť, tieto si zapamätať a následne ich verne reprodukovať. Svedok poškodený je konzumentom alkoholu, jedná sa u neho o tzv. škodlivé užívanie alkoholu, bez zistených známkov závislosti.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s hlásením OO PZ o napadnutí inou osobou, lekárskou správou, správou o nehode, správou MUDr. Ľubice Faškovej, odpisom z registra trestov, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, správou OR PZ Dolný Kubín, správou Obce Oravská Jasenica a správou OO PZ Námestovo.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 12 mesiacov. Obžalovanému bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 1.185,60 eur.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/49/2020 zo dňa 24.02.2021 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

V zmysle intencií krajského súdu bolo nariadené pojednávanie, na ktorom obžalovaný uviedol, že je ženatý má jedno dieťa, a naďalej je zamestnaný v spoločnosti M. G. F., G.. Okrem tejto trestnej veci sa voči nemu nevedú žiadne iné trestné konania. Na svojej výpovedi nechce nič zmeniť, len by chcel uviesť, že mu poškodený rozbil celý bok auta a v podstate sa polícia nevolala z dôvodu, že sú susedia a uzavreli to, že nič sa s tým robiť nebude. Stalo sa to tak, že bolo počuť nejaký buchot s tým, že manželka sa pozrela von a povedala mu, že majú nabúrané auto aby sa tam šiel pozrieť. On sa obliekol a keď zišiel dolu, tak našiel len nabúrané auto. Sused mu povedal, že aby sa rýchlo obliekol, lebo že nejaký chlap mu nabúral do auta. Keďže nikoho nenašiel, tak vedel, že si to bude musieť hradiť zo svojho. Šiel domov a neskôr manželka videla chlapa motať sa okolo auta. Znovu zišiel dolu. Ten chlap začal utekať pričom ho videli susedia a aj jeho manželka. Kričal za ním, aby stál a on potom prepadol na lavičke, kde ho chytil. Povedal mu, že či sa to takto robí a on mu povedal, že sa bál, že to bude musieť platiť zo svojho. Vysvetlil mu, že by sa spísala škodová udalosť a bolo by to hrazené z poisťky. Následne spolu spísali škodovú udalosť a rozišli sa domov. Potom neskôr šli so ženou preč, keď stretli pani H., o ktorej predtým nevedel, že je to jeho mama. Nepoznal ani jej meno len hľadala suseda, ktorý ublížil jej synovi.

Takto to ona tvrdila. Vtedy už vedel, že tu nebude niečo v poriadku. Preto zavolať políciu. Táto to všetko spisala aj ohľadom toho auta. Policajtov volal z dôvodu, aby sa to uviedlo na pravú mieru. Policajti mu povedali, že by mal teda zaplatiť pokutu a mal by mu byť odobratý vodičský preukaz. Vtedy ho začala prosiť jeho mama, aby to neurobil a tak sa dohodli, že to urobia ako škodovú udalosť. Poškodený nič nehovoril o tom, že by ho napadol. Potom odišli domov. Následne potom, ako mu prišlo predvolanie na políciu mal byť poškodený na PN ale bežne ho bolo vídavať chodiť po Námestove a keď ho raz stretol pred Makytou, tak sa ho na to opýtal, že prečo keď je PN neseď doma. Povedal mu, že je to jeho vec a v prípade ak mu nedá 3.000,- eur, tak ho bude vydierať. On si tento rozhovor nahral a nahrávku odovzdal polícii. Policajti mu povedali, že sa s ním chcel vlastne dohodnúť. Keďže to takto vyhodnotili, viac to neriešil. Vyjadril sa, že k fyzickému kontaktu s poškodeným došlo vtedy, keď prepadol na tej lavičke a on ho chytil za bundu a na lavičku posadil. Ako poškodený bežal, zakopol o lavičku, následne sa buchol telom o lavičku a dopadol na ruky. On ho za tú bundu z tej zeme zdvihol a posadil na lavičku. Poškodený utekal preto, lebo za ním kričal aby stál. Čo si pamätá, tak sa mu zdá že pri tej lavičke bol peň, pretože tá lavička je za stromom, okolo sú aj konáre. Moc tam nechodí, ale zdá sa mu, že tam bol ten peň z odpíleného stromu. S poškodeným sa normálne rozprávali a on sa ho pýtal, že či sa to takto robí, že mal počkať, boli by spísali škodovú udalosť a on mu povedal, že sa bál a že ani nevedel, ako sa postupuje. Následne škodovú udalosť spísali a rozišli sa domov.

Svedok poškodený G. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätá, že obžalovanému trochu poškrabal auto, bol sa mu ospravedlniť a nechal mu lístok za stieračom, ale on za ním vybehol a začal ho biť. Na detaily si nepamätal, len vie, že ako ustupoval, prepadol na lavičke, kde ho obžalovaný udieral asi päšťou. Podľa neho mal prsteň, nakoľko mu po úderoch ostali dosť veľké jazvy. Uderil ho 10 alebo 20x do oblasti krku, ruky a rebier. Následne šiel domov a chcel to nechať tak, ale na druhý deň nemohol vstať do roboty a tak musel ísť na chirurgiu. Po bitke mu hovoril, aby to nechal tak. On by ani ku lekárovi nešiel, ale zlomené rebro mu bránilo ísť do práce. Nepamätal sa, či počas bitky niekto kričal. Skôr si myslí, že to ani nevnímal. V ten deň sa ešte s obžalovaným stretol, riešil s policajtmí tú dopravnú nehodu. Počas toho dňa sa mu už nestal žiaden iný úraz. V podstate ani nemohol nikde ísť. Čo sa týka nabúrania do motorového vozidla obžalovaného, došlo k tomu preto, lebo stál v protismere, oproti nemu šlo auto a teda tri autá na ceste to už bolo veľa. On mu to auto len trochu šuchol, ale nepamätal sa, či zlomil, alebo ohol spätné zrkadlo. On sám mal vozidlo pred nehodou poškodené. Keďže nemal kde zaparkovať, po náraze do vozidla obžalovaného šiel niekde dolu k 12 - poschodovým bytovkám a tam niekde ho zaparkoval. Uviedol, že na chvíľku zauvažoval nad tým, že by to nechal tak, ale nakoniec mu dal za stierač lístok s číslom. Mal aj peniaze a chcel ho vyplatiť. Ako bol pri vchode, tak si ho všimla manželka obžalovaného, bolo to v čase keď bol pri aute, zakričala na neho, aby počkal. Potom vyšiel z vchodu obžalovaný, ale tento bol ako nepríčetný, chcel mu podať ruku, ale on ho napadol. Po bitke mu hovoril, aby to nikde nenahlasoval. Povedal mu, že to nenahlási, ale že nevie či nepôjde na ošetrovanie. Následne bol potom na lekárskom ošetrení, bol ako omámený s tým, že keď sa vracal, boli tam s ním policajti. Myslí si, že im o tej bitke povedal, ale nevie, ako to uzavreli. Potom šiel domov spať. Nepamätal sa, či bol bitku nahlásiť na políciu, alebo to len povedal u lekára. K bitke došlo medzi vchodom a lavičkou a on stál. Ako sa bránil, tak sa posúval smerom na lavičku.

Súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátora, obhajcu a obžalovaného čítal zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania, kde z výsluchu svedkyne I. J., ktorá vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že si na presný dátum udalosti nepamätá, len vie, že to bola nedeľa okolo 12:30 hod., keď bola na balkóne svojho bytu, odkiaľ zbadala mladého muža v šiltovke, ako chodí pomedzi bytovky. Zrazu na neho zakričala nejaká žena z vedľajšej bytovky, či to bol on, načo muž odpovedal, že áno. Následne si sadol na lavičku a čakal. Po chvíli ku nemu prišiel muž, o ktorom v čase výsluchu vedela, že sa volá B. a toho sediaceho muža začal udierať päšťami do ľavej strany tela. Uderil ho viackrát a ona začala na neho kričať, aby prestal, lebo zavolá políciu. Na to jej B. manželka zakričala, aby sa do toho nestarala. Znovu zakričala, že ide volať policajtov, vošla do bytu, políciu však nevolala a keď sa po chvíli vrátila na balkón, tak už na tom mieste nikto nebol. Na to jej niekto zazvonil pri dverách a keď otvorila vo dverách stál G. H., ktorý jej poďakoval za to, že na B. zavolala a on ho preto prestal biť. Až vtedy zistila, že ten mladý muž v šiltovke bol G. H..

Z výpovede svedkyne K. B. vyplynulo, že bola nedeľa, keď bola v kuchyni ich bytu, keď počula strašný náraz. Cez kuchynské okno videla, že majú nabúrané auto, ktoré bolo zaparkované pri bytovke. V tej chvíli nevidela nijaké iné auto, iba to ich. Zakričala na manžela, ktorý bol na druhej strane bytu, že im niekto nabúral do auta. Manžel sa šiel pozrieť cez kuchynské okno, kde v druhom okne bol sused I.,

ktorý povedal jej manželovi, aby šiel rýchlo von, lebo videl prefrčať to auto a že vodič bol asi pod vplyvom alkoholu. Na to šiel manžel hľadať toho vodiča a prišiel okolo 12:30 hod. až 13:00 hod s tým, že nikoho nenašiel. Medzitým bol na polícii, ale dopravnú nehodu nenahlasoval. Po nejakom čase, keď sa pozrela von kuchynským oknom, videla muža vo veku 25 - 30 rokov, ako sa motal okolo ich auta. Na hlave mal šiltovku. Toto povedala manželovi, ktorý šiel rýchlo von. Videla, že ako sa manžel blížil k G. H., tak tento sa rozbehol smerom k drevenej lavičke. Bežal tak, ako keby chcel utiecť. Vtedy H. prepadol na tej lavičke, alebo sa potkol a skončil na zemi. Manžel ho zo zeme zdvihol a pýtal sa ho, že prečo odišiel. H. hovoril niečo v tom zmysle, že sa zľakol, lebo bol v strese. Manželovi zakričala, že mu donesie kľúče od bytu a keď zišla dolu, tak obaja stáli pri vchode do bytovky. Následne si sadli do auta a išli spísať záznam o nehode. Potom prišiel jej manžel domov a povedal jej, že so H. sa dohodli, že spíšu škodovú udalosť a že on nebude nehodu nahlasovať na polícii a že to vyriešia škodovou udalosťou. Asi po dvoch hodinách šli do mesta a keď sa vrátili, tak stretli pani H. s pani B., ktorej mala H. povedať, že jej manžel mal ublížiť jej synovi a tento musel ísť na pohotovosť. To, že to mal byť pán B. jej mala povedať pani J.. B. vravela, že jej manžel to nebol a že oni ani také auto nemajú. Následne sa vyjadrila, že to bol A. B.. Potom pani B. odišla domov a pani H. povedala jej manželovi, že jej syn sa od tej nehody vrátil len pred chvíľkou a že išiel na pohotovosť. Manžel jej povedal čo sa stalo, a že nerozumie načo šiel na pohotovosť, lebo ak aj mal jej syn nejaké zranenie, tak to mohlo byť iba v súvislosti s tou dopravnou nehodou. Potom šiel jej manžel na políciu s tým, že chcel povedať, že údajne niekto na neho chce dať trestné oznámenie, lebo sa mu nepozdávalo to, že si G. H. začína vymýšľať. Keď sa šli neskôr opýtať na neho k H., tak im pani H. celá veselá povedala, že G. je v poriadku a že sa ešte nevrátil z pohotovosti. Následne šli s manželom do Trstenej, kde im sestrička na chirurgii neposkytla žiadne informácie, iba im povedala, že G. je v poriadku a išiel domov. Keď sa vrátili, tak manžel telefonicky na polícii nahlásil dopravnú nehodu. Keď prišiel nehodovár, tak G. H. bol úplne v poriadku a spolu so svojou mamou uprosili jej manžela, aby sa dohodli na škodovej udalosti, nakoľko G. hrozila vysoká pokuta a odobratie vodičského oprávnenia. Manžel sa nechal obmäkčiť a súhlasil so spísaním škodovej udalosti. Následne sa rozišli. Potom, keď dal G. H. na jej manžela trestné oznámenie, ho tento viackrát hľadal doma, ale nenašiel ho. Potom ho náhodne stretol v Námestove pri Makyte a pýtal sa ho, že o čo mu ide. G. mu povedal, že ak jej manžel chce, aby mu nemusel platiť do konca života, aby mu dal 3.000,- eur a ak nie 3.000,- eur, bude mu stačiť aj 2.000,- eur. Vtedy mu jej manžel povedal, že to predsa on spôsobil dopravnú nehodu a bol pod vplyvom alkoholu.

Z výpovede svedka L. I. vyplynulo, že dátum udalosti si nepamätá, ale bolo to okolo 10:00 hod. až 12:00 hod, kedy sa nachádzal v kuchyni svojho bytu, kde cez otvorené okno počul náraz. Keď sa z okna pozrel, videl A. B. ako vybehol pred bytovku a povedal mu, že mu niekto nabúral do auta. Po určitom čase keď išiel od svojej mamy, tak videl B. ako sa rozprával pred bytovkou s nejakým mladým mužom. Ten muž, s ktorým sa B. rozprával, sa mu nezdal zranený.

Svedkyňa I. H. v prípravnom konaní vypovedala, že sa to stalo niekedy pred letom v roku 2017. Jej syn odišiel z domu a vrátil sa okolo 13:30 hod.. Keď prišiel, tak jej povedal, že sa mu zle dýcha a že ho niekto zbil. Zľakla sa a telefonovala pani J., ktorá jej povedala, že ho zbil nejaký muž, ktorého meno nevedela. Taktiež jej povedala, že bol u nej G. a že sa jej poďakoval za to, že kričala na toho muža a on ho na základe jej kriku prestal biť. Následne šiel jej manžel so synom na lekárske ošetrenie do Trstenej a ona sa vyšla pred bytovku pozrieť na to nabúrané auto. Stála pred bytovkou, keď prišiel B. spolu s manželkou a ona sa ho opýtala, čo vyviedol jej syn. Povedal jej, že nič a že spíšu škodovú udalosť, za ktorú bude škodu platiť poisťovňa. Povedala mu, že počula, že mal jej syna zbiť a pani B. jej povedala, že mu dal zo dve alebo tri facky. Obom im povedala, že jej syn šiel na lekárske ošetrenie do Trstenej a šla domov. Uviedla, že pán B. prišiel párkrát za ňou domov a pýtal sa na synov stav.

So súhlasom prokurátora obhajcu a obžalovaného bol prečítaný znalecký posudok č. 27/2018 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, zo záverov ktorého vyplynulo, že poškodený netrpel v období skutku a ani v čase vyšetrovania vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Uvedomoval si a vedel posúdiť konanie - útok, ktorý bol voči nemu vedený. Poškodený chápe zmysel trestného konania. Je schopný správne a úplne vnímať prežitú udalosť, tieto si zapamätať a následne ich verne reprodukovať. Svedok poškodený je konzumentom alkoholu, jedná sa u neho o tzv. škodlivé užívanie alkoholu, bez zistených známkov závislosti.

So súhlasom prokurátora, obhajcu a obžalovaného súd prečítal v rámci dokazovania lekárske odborné vyjadrenie MUDr. Jána Jelenčíka č. 36/2017 a výpoveď znalca z prípravného konania, z ktorých záverov

a výpovede znalca vyplynulo, že vyplynulo, že poškodený utrpel pomliaždenie temeno záhlavnej časti vľavo, pomliaždenie krku vľavo, pomliaždenie a podkožný krvný výron hrudníka vľavo s odreninou kože, zlomeninu X rebra vľavo, pomliaždenie a odreninu kože lakťa vľavo a pomliaždenie ľavej ruky, zranenia majú charakter tupých zranení a vznikli pôsobením priameho tupého násillia na poranené časti tela. Všetky zranenia mohli vzniknúť jedným alebo opakovaným úderom päťou, kopnutím nohou, úderom lakťom, úderom kolenom, úderom tupým tvrdým predmetom bez ostrých hrán a výbežkov, ale taktiež pádom a narazením tej ktorej časti tela do tvrdého tupého predmetu, alebo na rovný tvrdý povrch. Mechanizmus vzniku poranení môže zodpovedať tvrdeniam poškodeného. Doba liečenia trvala odo dňa 28.05. do 30.06. 2017. Práceschopnosť mal vystavenú od 29.05. do 30.06.2017 a vzhľadom na charakter zranení, ich rozsahu a priebehu liečby boli obe tieto doby v tomto trvaní adekvátne.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/49/2020-283 zo dňa 24.02.2021, so správou Obce Oravská Jasenica, so správou OO PZ Námestovo a s odpisom RT.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania potom súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 14 mesiacov. Zároveň mu uložil povinnosť nahraďiť poškodenému škodu vo výške 1.185,60 eur.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný a prokurátor proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/19/2022 zo dňa 29.09.2022 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V intenciách zrušujúceho rozhodnutia, súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok poškodený G. H., ktorý sa vyjadril, že si už vzhľadom na odstup času moc toho nepamätá, vie len, že obžalovanému šuchol auto a to len z dôvodu, že stál v zákaze a v protismere. Sami policajti mu povedali, že by za to dostal pokutu, čo mu je dosť čudné. Keďže sa zľakol, odišiel s autom preč, chcel zaparkovať niekde dolu, ale všade boli plné parkoviská a keďže zdravý rozum zvíťazil, tak mu dal lístok za stierač. Vtedy ho videla asi jeho žena, ktorá na neho zakričala, či to bol on a aby počkal dolu. Následne ostal obžalovaného čakať dolu a keď tento vyšiel z vchodových dverí, tak mu chcel podať ruku. To však nestihol, pretože ho začal udierať. Keďže šiel oproti nemu, on cúval a za ním bola lavička, na ktorej prepadol a tam bitka pokračovala. Dostával údery do hlavy s tým, že si myslí, že keďže mal nádor na mozgu, tak je chránená osoba a obžalovaný ho udieral do hlavy. Mal pomliaždenú ruku a udreté rebrá. Po tomto chvíľu mal problém so spánkom, ale už sa to upravilo. Následne šiel domov a keďže mal neznesiteľné bolesti, otec s ním šiel na chirurgiu do Trstenej. Keď sa vrátili, tak ho čakala polícia a spísali s ním škodovú udalosť. Obžalovaný ho udieral najmä do ľavej strany, keďže sa snažil údery vykryť a stáčať sa smerom doprava, mal aj zlomené rebro a doudieranú ľavú časť tela. Vyjadril sa, že nevie zrekapitulovať svoje zranenia, ale čo si pamätá, tak to boli pomliaždeniny a aj zlomené rebro. Zo začiatku bol na nohách a potom ho to posadilo a bol na lavičke. Aj chcel ísť do práce, ale kvôli zlomenému rebro nemohol, ťažko sa mu dýchalo, také zlomené rebro sa dosť dlho lieči, zdá sa mu, že 3-4 týždne do práce nechodil. Ešte predtým než šiel na ošetrenie, prebehla medzi nimi komunikácia s tým, že obžalovaný mu povedal, aby nešiel na ošetrenie. V podstate ho pôvodne nechcel udať, ale tým, že nemohol ísť do práce, musel uviesť nejaký dôvod. Policajtom povedal čo sa udialo, ale vzhľadom na množstvo úderov, ktoré utŕžil, si nepamätal, čo presne im povedal. Taktiež si nepamätal na to, či bol podrobený dychovej skúške, ale zrejme áno, keďže pri škodovej udalosti to tak býva. Taktiež si nepamätá na presný priebeh skutku, či ho to posadilo samé, alebo sa posadil on, ale dopadol na tú časť, kde sa sedí.

Svedok L. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jediné, čo o tej veci môže povedať, je to, že došlo k drcnutiu, teda k šuchnutiu auta obžalovaného, ktorého poznal, keďže býval v ich j bytovke. Potom presne nevie, čo sa dialo, a následne buď keď šiel z bytovky, alebo do bytovky, tak sa nejakí dvaja chlapi rozprávali s obžalovaným. To je všetko. On nepozná tú osobu, ktorá sa rozprávala s obžalovaným, boli to nejakí chalani. K nehodovému deju uviedol, že v podstate to bolo len také šuchnutie, on bol v kuchyni, varil a zaregistroval už odchádzajúce auto s tým, že na tom stojacom boli šmuhy. Zrejme toto patrilo susedovi.

Svedkyňa I. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si to pamätá ako dnes, bola nedeľa, bola na balkóne, keď videla mládenca ako chodí hore-dole, ako by niečo hľadal, v tom sa zo štvrtého poschodia ozvala pani B. s otázkou „bol si to ty?“, povedala mu „počkaj“ a on si sadol na lavičku. Po chvíli vyšiel pán, o ktorom nevedela ako sa volal a začal ho strašne biť. Udieral ho do hlavy, hoci je to chlapec, ktorý má nádor v hlave, zdalo sa jej, že ten pán ktorý mal červeno-čiernu kockovanú košeľu, mal na ruke aj tú vec, ktorou ho bil s tým, že ona na neho zakričala, aby prestal, na čo sa pani B. ozvala, aby sa nestarala. Chcela ísť volať políciu s tým, že ešte pani B. zakričala „Vlasťo, už prestaň“. Keď šla do bytu pre telefón a vrátila sa, tak tam už neboli. Čo sa týka popisu miesta, je tam bytovka, a je tam lavička s tým, že ten chlapec sedel na lavičke a ten chlap ho udieral do ľavej strany. Uviedla, že poškodeného pozná, ale v tom čase keď chodil hore-dolu, tak ho nepoznala, pretože mal na hlave šiltovku. Asi trištvrtu hodinu potom ako sa to stalo, jej poškodený zvonil zdola a doslovne jej poďakoval, že zasiahla a povedal, že by ho bol zabil. Ešte sa ho pýtala, čo mu urobil, a G. jej povedal, že mu oškrel auto. Poškodeného pozná, pretože býva o 2 vchody ďalej. Obžalovaného nepozná, vie, že bývali v prenájme na štvrtom poschodí. Podľa nej poškodený v tom čase nemal vypité a nebol bol pod vplyvom omamných látok, veď bol predsa na vyšetrení. Vie o tom, že obžalovaný bol 2x u H. sa pýtať, či už sa vrátil z nemocnice. Keby to nebol on, tak sa predsa nechodí vypytovať. Skôr sa jej zdalo, že on je pod vplyvom alkoholu. Ďalej uviedla, že medzi bytovkou a lavičkou sú stromy, ale oni nezavádzajú, krásne všetko vidno.

Z výpovede znalca MUDr. Jána Jelenčíka vyplynulo, že poškodený dňa 28.05.2017 utrpel pomliaždenie temno-záhlavnej oblasti vľavo, pomliaždenie krku vľavo, pomliaždenie a podkožný krvný výrom vľavo s odreninou kože, pomliaždenie a odreninu kože lakťa vľavo, všetky tieto zranenia mali charakter tupých poranení s tým, že v danom prípade zranenie, ktoré určovalo dĺžku PN, ako aj samotné obmedzenie poškodeného v obvyklom spôsobe života, bola zlomenina X. rebra. Roentgen hrudníka sa robil poškodenému hneď a to vzhľadom na existenciu modriny a odreniny na hrudníku, ako aj vzhľadom na to, že sa poškodený sťažoval s tým, že zlomeninu v tom čase nebolo vidno. Stáva sa to bežne, že takúto zlomeninu nevidno, keďže tie rebrá sa prekrývajú a až po určitom čase keď dôjde k odvápneniu lomu zlomeniny, túto vidno. Preto bola zistená až dňa 05.06.2017. Uviedol, že sa v odbornom vyjadrení zaoberal všetkými možnosťami vzniku jednotlivých poranení s tým, že čo sa týka zlomeniny X. rebra, toto jednoznačne vzniklo pádom na lavičku, resp. mohlo vzniknúť pádom na lavičku, pričom všetky tieto zranenia mohli vzniknúť v dôsledku pádu na lavičku. Podrobne to rozoberal na strane 3 až 4 odborného vyjadrenia, kde nevylúčil možnosť vzniku týchto zranení jedným pádom. Už z akého dôvodu došlo k pádu, to nevie. Čo sa týka otázky či niektoré zo zranení, resp. zlomenina rebra mohla vzniknúť aj v dôsledku predchádzajúceho konania poškodeného, ktorý pri rýchlosti maximálne 60 km/hod. mal šuchnúť vozidlo obžalovaného, ktoré bolo odstavené, uviedol, že rýchlosť 60 km/hod. je dosť vysoká rýchlosť, pričom takýto druh zranenia vznikne vtedy keď dôjde k rýchlemu spomaleniu, čiže idúce vozidlo narazí do stojaceho vozidla, resp. do pevnej prekážky, v takomto prípade však by bolo poškodené auto spredu a nedošlo by len k šuchnutiu jednej jeho časti. Po prečítaní nehodového deja čisto teoreticky uviedol, že pri náraze vozidla buď pravou prednou časťou, resp. pravou bočnou časťou, dochádza aj v prípade, keď je človek pripútaný k pohybu tela smerom doprava a teda čisto teoreticky je vylúčené, aby došlo k zlomenine rebra na ľavej strane. Keby narazil do volantu ľavou stranou pri rýchlosti 60 km/hod. s tým, že vozidlo by muselo naraziť do pevnej prekážky, tak mohlo by dôjsť k zlomenine rebra na ľavej strane.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/19/2022-352 zo dňa 29.09.2022 a aktuálneho odpisu RT.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Aj po vykonaní doplneného dokazovania, je súd toho názoru, že obžalovaný konal spôsobom popísaným v obžalobe. Aj napriek jeho obrane, že poškodeného neudrel, ale tento si spôsobil zranenia tým, že prepadol na lavičke a on ho len zdvihol, bola jeho vina preukázaná najmä výpoveďou poškodeného, ktorý popísal priebeh skutkového deja. Aj keď obhajoba poukazovala na nezrovnalosti vo výpovedi poškodeného, je potrebné skonštatovať, že nie je možné očakávať od poškodeného, že si vzhľadom na dlhší časový odstup bude pamätať na detaily. Vo svojej podstate však jeho výpoveď ohľadom konania obžalovaného ostala nezmenená, naďalej zotrval na tom, že potom, ako chcel po nehode nechať odkaz za stieračom vozidla obžalovaného, ho zbadala manželka obžalovaného, ktorá mu kázala, aby ostal dole pred vchodom a obžalovaný po východe z vchodu bytového domu

na neho zaútočil. Samotný poškodený uviedol, že prepadol na lavičke, kde ho obžalovaný udieral päšťami. V dôsledku pádu poškodeného cez lavičku došlo k zlomenine X. rebra, o ktorom sa aj znalec jednoznačne vyjadril, že toto zranenie vzniklo jednoznačne pádom na lavičku. Hoci obhajca poukazoval na to, že znalec teoreticky pripustil vznik zlomeniny X. rebra aj pri kolízii vozidla poškodeného s vozidlom obžalovaného, treba však zdôrazniť, že znalec pripustil túto možnosť len v teoretickej rovine, avšak zároveň uviedol, že rýchlosť 60 km/hod. je dosť vysoká rýchlosť, pričom takýto druh zranenia vznikne vtedy keď dôjde k rýchlemu spomaleniu, čiže idúce vozidlo narazí do stojaceho vozidla, resp. do pevnej prekážky, v takomto prípade však by bolo poškodené auto spredu a nedošlo by len k šuchnutiu jednej jeho časti. Pri náraze vozidla buď pravou prednou časťou, resp. pravou bočnou časťou, dochádza aj v prípade, keď je človek pripútaný k pohybu tela smerom doprava a teda čisto teoreticky je vylúčené, aby došlo k zlomenine rebra na ľavej strane. Keby narazil do volantu ľavou stranou pri rýchlosti 60 km/hod. s tým, že vozidlo by muselo naraziť do pevnej prekážky, tak mohlo by dôjsť k zlomenine rebra na ľavej strane. Znalec vo svojom odbornom vyjadrení uviedol, že pripúšťa možnosť vzniku zranení aj pri páde cez lavičku, čo je však vylúčené jednak výpoveďou poškodeného, s ktorou plne korešponduje aj výpoveď svedkyne I. J., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola nedeľa, bola na balkóne, keď videla mládenca ako chodí hore-dole, ako by niečo hľadal, v tom sa zo štvrtého poschodia ozvala pani B. s otázkou „bol si to ty?“, povedala mu „počkaj“ a on si sadol na lavičku. Po chvíli vyšiel pán, o ktorom nevedela ako sa volal a začal ho strašne biť. Udieral ho do hlavy, hoci je to chlapec, ktorý má nádor v hlave, zdalo sa jej, že ten pán ktorý mal červeno-čiernu kockovanú košeľu, mal na ruke aj tú vec, ktorou ho bil s tým, že ona na neho zakričala, aby prestal, na čo sa pani B. ozvala, aby sa nestarala. Chcela ísť volať políciu s tým, že ešte pani B. zakričala „A., už prestaň“. Keď šla do bytu pre telefón a vrátila sa, tak tam už neboli. Čo sa týka popisu miesta, je tam bytovka, a je tam lavička s tým, že ten chlapec sedel na lavičke a ten chlap ho udieral do ľavej strany. Námietka obhajcu, že svedkyňa má preukázateľne bližší vzťah, súd nevyhodnotil ako dôvodnú, keďže je pochopiteľné, že tým, že tak svedkyňa, ako aj poškodený bývajú v tesnej blízkosti, sa navzájom poznajú.

Z výpovede svedka L. I. nevyplývajú žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by významným spôsobom ovplyvňovali toto trestné konanie v časti týkajúcej sa konania obžalovaného. Z jeho výpovede však vyplynulo, že náraz vozidla poškodeného do vozidla obžalovaného nebol silný, jednalo sa len o šuchnutie, po ktorom na vozidle obžalovaného boli šmuhy. Táto skutočnosť vyvracia tvrdenie obžalovaného, že mal rozbitú bočnú časť vozidla.

V danom prípade tak súd môže jednoznačne konštatovať, že v kontexte s vyššie uvedenými dôkazmi, tak možno jednoznačne prijať záver o vine obžalovaného.

S poukazom na tieto skutočnosti potom súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného a tohto uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 od. 1 Trestného zákona. V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio“. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen

odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj eticky. Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona (pred spáchaním trestného činu viedol riadny život). Prirážajúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona zistené neboli.

S poukazom na tieto skutočnosti potom súd dospel k záveru, že v danom prípade je adekvátnym trestom pre obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 12 mesiacov.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, motív jeho konania, na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

Vzhľadom na to, že poškodený riadnym spôsobom uplatnil svoj nárok na náhradu škody, súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 1.185,60 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.